

Man gik herefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forberedelse af en Nyordning af „Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank“.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2585).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Bramsnaes: Som dette Lovforslag foreligger, maa jeg paa det indstændigste fraaade at stemme for det, og jeg maa anbefale at stemme imod det. At slaa fast, at det, der skal ske med denne Bank, er at føre den over paa et fuldkommen privatkapitalistisk Grundlag, saa Staten kun har at betale, hvad der er svindlet bort, medens man lader dem, der har Lyst og Evne, forsøge at køre videre, som de kan, forekommer mig ikke at være noget, som man kan lade gaa gennem Rigsdagen uden at protestere imod det ved at stemme imod det. Der har været saa megen Tale om al den Usundhed og Raaddenskab, som er knyttet til Landmandsbanken, og Staten er sprunget ind for at hindre, at der skete Skade for det økonomiske Liv, men det forpligter, naar man skal til at gøre Orden igen med Hensyn til denne Bank. Det forekommer mig, at det vilde være en politisk Skandale, hvis Ordningen af Statens Hjælp til denne Bank kun førte til, at Staten betaler det, som er svindlet væk, og derefter siger til dem, der vil overtage Banken: kør nu væk igen, som I har Lyst. Det er det, man er i Færd med at fastslaa ved dette Lovforslag paa et Tidspunkt, da det er ganske unødvendigt at fastslaa noget. Det mener jeg, man bør protestere imod ved at stemme imod Lovforslaget, og jeg vil haabe, at de Partier, som har været med til saa stærkt at kritisere det System, som førte til hele denne Landmandsbankaffære, i Dag vil stemme imod det Forslag, som her stilles om, at Staten kun har at betale det, som er svindlet bort, medens de andre kan faa den eventuelle Fordel, som kan komme senere. Det er det, der er Tale om at slaa fast her, og det er det. Afstemningen drejer sig om. Det mener jeg, man maa stemme imod, og jeg vil opfordre de Partier, som er imod hele det Landmandsbanksystem, man er ved at indføre, til at stemme imod Lovforslaget.

Maegaard: Efter den Stilling, det ærede Medlem har indtaget til hele denne Sag, kan jeg forstaa, at det ærede Medlem vil opfordre andre Medlemmer til ligesom han at stemme mod det foreliggende Lovforslag. Derimod undrer den Voldsomhed, hvormed det ærede Medlem begrundede denne sin Stilling, mig noget. Dermed, at man fastslaaer i dette Lovforslag, at der inden 15. Februar 1928 skal forelægges et Forslag til endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold for Rigsdagen, hvorved denne forbereder et Arbejde, der tilsigter for Fremtiden at gøre Banken til et privat Aktieforetagende, er absolut ikke sket nogen politisk Skandale, og hvorvidt det ærede Medlem tør sige, at det danske Samfund slap billigere, hvis man fulgte ham, er sikkert højst tvivlsomt. Med Hensyn til Opgørelsen gaar jeg ud fra som givet, at Regering og Rigsdag vil være enige om at gøre Forholdet lige saa paaideligt op, naar Banken bliver et privat Foretagende, som det vilde være sket, hvis Staten vedvarende skulde drive Banken. Derfor vil jeg i Modsætning til det ærede Medlem anbefale, at vi stemmer for det foreliggende Lovforslag, saaledes at dette kan blive ophøjet til Lov.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slebsager): Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) vedrørende dette Forhold. Jeg skal ikke paa indeværende Tidspunkt optage nogen stor Diskussion med det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnaes) vedrørende Landmandsbankens Forhold. Den Sag er blevet behandlet af Rigsdagen paa en rolig, støt og værdig Maade gennem de Forhandlinger, der har fundet Sted i Folketing og Landsting, og disse Forhandlinger har ikke svækket eller skadet Landmandsbankens Stilling, saaledes som det har været Tilfældet tidligere, naar Rigsdagen har behandlet Landmandsbankens Forhold. Jeg skal derfor heller ikke nu, selv om det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds har brugt stærke Udtryk om Forholdene, optage nogen Diskussion med ham derom, men jeg skal være rede til at gøre det — og gøre det til Bunds —, naar det Tidspunkt kommer, da Landmandsbankens endelige Ordning skal finde Sted. Jeg skal kun sige saa meget, at hvad der fra Regeringens Side og fra den Regerings Side, som i sin Tid gennemførte Statsgaranti for Landmandsbanken, er blevet foretaget, anser jeg for en overfor det danske Samfund